

БІЛОЦЕРКІВСЬКА МІСЬКА РАДА
КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ
РІШЕННЯ

від 25 червня 2019 року

м. Біла Церква

№ 469

Про вирішення судового спору щодо визнання неповнолітньої дитини такою, що втратила право на користування житловим приміщенням

Виконавчий комітет Білоцерківської міської ради розглянув подання служби у справах дітей Білоцерківської міської ради від 18 червня 2019 року № 675 та рекомендації комісії з питань захисту прав дитини при виконавчому комітеті міської ради (протокол від 12 червня 2019 року № 11) з питання визнання неповнолітнього таким, що втратив право на користування житловим приміщенням.

Відповідно до положень ст. 19 Сімейного кодексу України при розгляді судом спорів щодо визнання дитини такою, що втратила право користування житловим приміщенням, є обов'язковою участь органу опіки та піклування, представленого належною юридичною особою. Орган опіки та піклування подає суду письмовий висновок щодо розв'язання спору.

У провадженні Білоцерківського міськрайонного суду Київської області перебуває цивільна справа № за позовом до

, про визнання осіб такими, що втратили право користування житловим приміщенням. Згідно з ухвалою Білоцерківського міськрайонного суду Київської області від року, справа № , заручено до участі у справі в якості третьої особи: службу у справах дітей Білоцерківської міської ради. Суд повідомив службу у справах дітей Білоцерківської міської ради про необхідність надати суду висновок органу опіки та піклування щодо розв'язання даного спору (лист Білоцерківського міськрайонного суду Київської області від 29 травня 2019 року № 1577919-Вих).

Під час опрацювання документів з'ясовано, що позивач . є власником трикімнатної квартири

(довідка від 27 лютого 1992 року надана та зареєстрована в Білоцерківському міжміському бюро технічної інвентаризації року за № , реєстр). В даному житлі зареєстровані позивач, її чоловік , син , та неповнолітній онук року народження (довідка про місце проживання та склад сім'ї від 06 березня 2019 року № 1046, надана управлінням адміністративних послуг Білоцерківської міської ради).

У позовній заявлі позивач повідомила, що відповідач разом із сином з березня року не проживають у її квартирі, не несуть витрат по утриманню житла, добровільно не бажають знятися з реєстраційного обліку. Позивач вважає, що такі дії відповідача порушують її права як власника квартири, у зв'язку з чим вона у березня року звернулися до суду з позовом про визнання разом з неповнолітнім сином такими, що втратили право на користування житловим

приміщенням в квартирі

Водночас, чинним законодавством України передбачено захист житлових прав дитини. Зокрема, згідно із статтею 3 Сімейного кодексу України визначено, що дитина належить до сім'ї своїх батьків і тоді, коли спільно з ними не проживає. Відповідно до ч. 3 ст. 17 Закону України «Про охорону дитинства» батьки або особи, які їх замінюють, не мають права без дозволу органів опіки і піклування, наданого відповідно до закону, укладати договори, які підлягають нотаріальному посвідченню та/або державній реєстрації, відмовлятися від належних дитині майнових прав, здійснювати поділ, обмін, відчуження житла, зобов'язуватися від імені дитини порукою, видавати письмові зобов'язання. Згідно із вимогами ст. 18 вказаного Закону «діти - члени сім'ї наймача або власника жилого приміщення мають право користуватися займаним приміщенням нарівні з власником або наймачем. Органи опіки та піклування зобов'язані здійснювати контроль за додержанням батьками або особами, які їх замінюють, майнових та житлових прав дітей при відчуженні жилих приміщень та купівлі нового житла».

Статтею 3 Конвенції ООН «Про права дитини» встановлено, що у всіх діях щодо дітей, незалежно від того, здійснюються вони державними чи приватними установами, що займаються питаннями соціального забезпечення, судами, адміністративними чи законодавчими органами, першочергова увага приділяється якнайкращому забезпеченням інтересів дитини.

Законом України «Про охорону дитинства» визначено, що забезпечення найкращих інтересів дитини - дії та рішення, що спрямовані на задоволення індивідуальних потреб дитини відповідно до її віку, статі, стану здоров'я, особливостей розвитку, життєвого досвіду, родинної, культурної та етнічної належності та враховують думку дитини, якщо вона досягла такого віку і рівня розвитку, що може її висловити.

12 червня 2019 року на засіданні комісії з питань захисту прав дитини при виконавчому комітеті Білоцерківської міської ради було розглянуто питання про визнання неповнолітнього

. таким, що втратив право на користування житловим приміщенням, у присутності позивача та її чоловіка. Позивач повідомила, що її син із сім'єю тривалий час проживають у Португалії, де народився її внук , а в м. Біла Церква вони приїздять рідко. Комісія з питань захисту прав дитини, дослідивши документи по справі, враховуючи вищеведені норми чинного законодавства України, дійшла висновку, що визнання неповнолітнього таким, що втратив право на користування житловим приміщенням, є таким, що зважує існуючі житлові права дитини та порушує її охоронювані законом інтереси.

Враховуючи вищезазначене, керуючись інтересами неповнолітнього, відповідно до Конвенції ООН «Про права дитини», ст.ст. 3, 19 Сімейного кодексу України, ст.ст. 1, 17, 18, Закону України «Про охорону дитинства», ст. 12 Закону України «Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей», ст. 40 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Порядку провадження органами опіки та піклування діяльності, пов'язаної із захистом прав дитини, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 року № 866, виконавчий комітет міської ради дійшов висновку:

1. Визнання неповнолітнього таким, що втратив право на користування житловим приміщенням в , є таким, що зважує існуючі житлові права дитини та порушує її охоронювані законом інтереси.

2. Контроль за виконанням рішення покласти на заступника міського голови Литвиненко К.С.

Міський голова

Г. Дикий